

disse Skatter hviler, og jeg forstaaer ikke, at der kan være en saa stærk Modstand imod at udjævne dette Forhold, saa at Vilkaarligheden bortfalder, og Skatten bliver ens i Forhold til Værdi og Beliggenhed. Det er det, der her tilsigtes.

Carlsen-Skiødt: Det glæder mig at kunne konstatere, at det ærede Medlem Hr. Martin Hansen og jeg er fuldstændig enige, naar der er Tale om de smaa i Samfundet, idet det ærede Medlem meget stærkt fremhæver, at der ved den personlige Beskatning er taget Hensyn til, at man ikke maa gaa for haardt frem mod de smaa i Samfundet. Vi er altsaa aldeles enige om, at man skal være varsom, naar Beskatningen skal anvendes overfor de mindre bemidlede.

Aksel Jensen: Jeg skal forsøge at gøre mig fortjent til Tingets Velvillie ved at svare saa kort som muligt paa de Indlæg, der er fremkommet overfor mine tidligere Udtalelser, men der er jo fremført adskilligt overfor mig. Jeg maa maaske begynde med at svare det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, efter hvis Udtalelser det kunde synes, som om der var meget stor Uoverensstemmelse mellem ham og mig. Selvfølgelig er der en ikke ringe Uoverensstemmelse mellem os, naar der er Tale om Midlerne til at fremskaffe den størst mulige Retfærdighed i Beskatningen, men om Maalet er vi sikkert enige. Det ærede Medlem nævnte, at det, som han særligt ønskede, var en kommunal Grundskyld, fordi Virkningerne paa det Omraade var saa meget større. Jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem, idet han anser den nuværende Ejendomsskyld for meget uretfærdig, ønsker at faa Grundskyldsprincippet gennemført ikke alene paa det Omraade, det foreliggende Lovforslag angaar, men ogsaa med Hensyn til den kommunale Beskatning. Men det ærede Medlem nævnte som Bevis paa Uretfærdigheden i Ejendomsskyldbeskatningen rundt omkring i Kommunerne, at der dér kun var et Fradrag paa 2 800 Kr., hvad Ejendomsskylden angaar. Det ærede Medlem har Ret i, at dette kommunale Fradrag er for lille, og jeg har heller aldrig søgt at forhindre, at det blev forhøjet. Det er min Opfattelse, at man paa ethvert givet Tidspunkt burde fastsætte Fradraget i den nuværende Ejendomsskyld i Forhold til Ejendomsskyldvurderingerne, for de skifter jo med Konjunkturerne; jeg tror, at med et saadant større Fradrag i den nugældende Ejendomsskyldlov vilde vi opnaa en højere

Retfærdighed end ved Gennemførelsen af det Princip, der er knæsat i det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem fremdrog nogle Eksempler fra den Skyldkreds, jeg har været Formand for i en Aarrække. Han nævnte, at Ejendomme fra 4 til 12 Tdr. Hartkorn havde, hvis jeg hørte rigtigt, i Bygningens værdi 660 Kr., medens Ejendomme paa 1—2 Tdr. Hartkorn havde 806 Kr.. Dette vilde det ærede Medlem anvende som Bevis for, at Grundskyldsprincippet skulde være rigtigt. Jeg har ikke lagt Skjul paa, at der var visse Ting, jeg gerne vilde bidrage til at faa ændret, men jeg tror, vi ændrer dem bedre ved at beholde den nuværende Ejendoms-skyld og foretage Fradrag. Det er min Opfattelse, at det Resultat, som Lovforslaget med det Princip, vi her er inde paa, vil medføre, ganske vist vil være, at de større Landejendomme, som det ærede Medlem siger, kommer til at svare noget mere Skat, men at de mindre Landejendomme absolut ikke kommer til at svare mindre i Skat; derimod vil der ske en Forskydning fra Ikke-Landejendomme over til større Landejendomme. Det ærede Medlem nævnte, at vi skulde altid gennemføre det, Partiet ansaa for at være det rette, og deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem; men det enkelte Medlem indenfor Partiet maa selv til enhver Tid tage sit Standpunkt ud fra, hvad han anser for det rette, og jeg anser det ikke for det rette at gennemføre det Lovforslag, der her foreligger i Øjeblikket.

Det ærede Medlem gjorde sig skyldig i en lille Misforstaaelse, idet han nævnte de Eksempler, jeg havde fremdraget fra Forholdene i en Købstad, hvor nye og flotte og ældre og daarlige Ejendomme laa ved Siden af hinanden. Jeg nævnte ikke, at de ældre, daarlige Ejendomme vilde faa mere i Skat, men netop, at naar vi gik til en ren Grundskyld, kom de to Ejendomme til at svare ens Skat, selv om der paa den ene Ejendom var en stor flot Bebyggelse, og der paa den anden Ejendom kun laa en gammel daarlig Bygning. Det var det, jeg ansaa for uretfærdigt.

Maa jeg saa gøre nogle enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Det ærede Medlem glædede sig over min Tale, som havde vakt hans Interesse. Han mente, at han derigennem skimtede en Skræk for det radikale Parti. Jeg skal ikke nægte det ærede Medlem den Glæde, hvis han har kunnet faa det ud af min Tale, men det beror paa en Misforstaaelse. Jeg nærer ikke saa stor en Skræk for det radi-